

Ngày 3 tháng 4 năm 2023

Ê-phê-sô 4:25-32 (4)

Chủ đề: *Chớ có lời dữ nào ra khỏi miệng anh em có nghĩa như thế nào?*

Trọng tâm: Lời *dữ - corrupt* được chép trong câu 29 này, nguyên văn là *lời nói mang ý nghĩa “mục nát, thối rữa, vô giá trị, xấu, có hại, làm tàn héo, hư hoại”*. Lời nói có thể được ví như lửa, hoặc nước hành động trong lòng người nào nghe các lời đó vậy. Dân Y-sơ-ra-ên đã ngã chết nơi đồng vắng bởi những lời lầm bầm, oán trách và cay đắng cho chính những người đã nói các lời đó, vì Đức Giê-Hô-Va đã họ tùy theo các lời mà Ngài đã nghe người ta nói và cho đến ngày sau rốt này cũng vậy, vì Lời của Đức Chúa Trời hằng còn ở trước mặt Đức Chúa Trời. Lời nói là biểu thị những sự có ở trong lòng và là đường lối của người ta và Đức Chúa Trời sẽ xét đoán tất cả mọi lời mà người ta đã nói ra, nên vì lòng thương xót mà Đức Chúa Trời đã phán dạy dân sự của Ngài rằng: *Khá cẩn thận giữ tấm lòng của con hơn hết, vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra. Con hãy dẹp ra sự gian tà của miệng, và bỏ cách xa con sự giả dối của môi. Mắt con hãy ngó ngay trước mặt, và mí mắt con khá xem thẳng trước mặt con. Hãy ban bằng cái nẻo của chân con đi, và lập cho vững vàng các đường lối con, chớ xây qua bên hữu hay bên tả; Hãy dời chân con khỏi sự ác. Lời dữ là nọc độc sẽ trước hết làm tắt ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn người nào lưu giữ các lời đó ở trong lòng, như sự *ganh tỵ, đổ kỵ, gièm chê, cay đắng, hằn học, lầm bầm, ghen ghét...* là những sự thuộc về bốn tánh của ma quỷ, sẽ ngăn trở sự sáng thật của Đức Chúa Trời trên chính người đó, dù người đó có được nghe Lời của sự sáng thật, nhưng Đức Thánh-Linh sẽ không ghi các Lời của sự sáng đó nơi lòng của người nào còn lưu giữ những sự thuộc về sự tối tăm. Chúa Jê-sus đã phán: *Hỡi dòng dõi rắn lục; bay vốn là loài xấu, làm sao nói được sự tốt? Bởi vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra. Người lành do nơi đã chứa điều thiện mà phát ra điều thiện; nhưng kẻ dữ do nơi đã chứa điều ác mà phát ra điều ác. Và, Ta bảo các người, đến ngày phán xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình đã nói; vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng là công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt.**

Kinh-Thánh tham khảo: Dân số ký 14; Châm ngôn 11; Lu-ca 6;

Ngày 4 tháng 4 năm 2023

Ê-phê-sô 4:25-32 (5)

Chủ đề: *lời lành - “good to use of edifying”- giúp ơn mà người tin Chúa cần phải có trong lòng và nói ra đó nghĩa là gì?*

Trọng tâm: Nguyên văn của *lời lành giúp ơn* được chép đây có nghĩa là *các lời giúp cho người nghe nhận được sự trang bị kiến thức, tri thức, mang tính xây dựng, kiến thiết, cấu trúc, xác nhận, chứng thực, làm cho vững chắc, củng cố, mở mang trí tuệ, soi sáng* cho linh hồn của người nghe các lời đó, chứ không phải các lời nghe êm dịu lỗ tai nhưng sáo rỗng, hảo huyền, không giúp cho sự sống của linh hồn. Chẳng có lời nào của thế gian này có thể so được với Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, cùng các lời dạy dỗ của Đức Chúa Jê-sus Christ, đặc biệt là những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh, được gọi là Lẽ thật, là những sự mà thế gian này không thể hiểu được, nhưng với linh hồn của người tin Chúa thì các Lời đó là bánh, là nước hằng sống cho linh hồn người nào cầm giữ lấy và làm ơn cho những người nào được nghe để gây dựng sự sống cho mình. Chúa Jê-sus đã phán rằng: *Ấy là thần linh làm cho sống, xác thật chẳng ích chi. Những Lời Ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống.* Mọi lời người ta nói ra cũng có thần lực trong các lời đó, hoặc lành, hoặc dữ, hoặc hãm hãm nữa, vậy nên mọi người tin Chúa phải lưu giữ các Lời của sự sống lại và sự sống đời đời của Đức Chúa Trời ở trong lòng mình và rèn tập sự chọn lựa các lời mà mình sẽ nói ra, vì trước khi các lời người ta nói ra được lọt vào tai của người khác, thì tai của người ấy đã nhận lấy cho chính mình, vậy nên phải kiểm soát các lời mình nói ra và nếu biết có sự sai lầm, hãy sửa ngay bằng cách thu hồi và huỷ phá nó trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, để ma quỷ không thể kiện cáo hay là nhân dịp mà kích động lòng người ta. Hãy dạy con cái mình biết kiểm soát các ý tưởng của mình, vì Đức Chúa Trời sẽ xét đoán tư tưởng, được gọi là đường lối, thuộc bốn tánh của người ta, cùng nhận biết tác dụng của lời nói và sự cai trị công bình của Đức Chúa Trời trên hết thảy mọi lời mà người ta sẽ nói ra. Hãy quan tâm và lắng nghe con trẻ nói chuyện với nhau mà dạy bảo chúng biết chọn các lời nào cho đúng lúc, đúng chỗ, vì Đức Thánh-Linh sẽ ghi các lời dạy bảo đúng theo luật pháp vào trong lòng của con trẻ, vì những sự đó sẽ gây dựng cho con trẻ nhận biết sự cai trị công bình của Đức Chúa Trời trong tất cả mọi lúc, mọi nơi. **Kinh-Thánh tham khảo:** Phục truyền luật lệ ký 4 & 11; Giăng 6;

Ngày 5 tháng 4 năm 2023

Ê-phê-sô 4:20-32 (5)

Chủ đề: *Loài người có thể làm buồn Đức Thánh-Linh, là Thần của Đức Giê-Hô-Va ?*

Trọng tâm: Linh hồn loài người là con trai của Đức Chúa Trời và như vậy, loài người mang bốn tánh của Đức Chúa Trời từ lúc ban đầu, cho tới khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn. Bởi tội lỗi khiến cho loài người bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nhưng trong Đức Chúa Jê-sus Christ mà linh hồn người tin Chúa được phục hồi sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà linh hồn người tin Chúa được tái sanh, nhưng tự mỗi người tin Chúa phải duy trì sự sống của linh hồn mình bằng bánh và nước hằng sống của Đức Chúa Trời, là những sự nhờ Đức Thánh-Linh mà linh hồn người tin Chúa nhận được sức mới từ nơi Ngài mỗi ngày. Sự vui hay buồn cũng thuộc về bốn tánh của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa có chép: *Ta lấy làm vui vẻ về chỗ có người ở trên trái đất của Ngài, và sự vui thích Ta ở nơi con cái loài người.* Nếu sự vui thích của Chúa ở nơi con cái loài người, thì sự buồn của Chúa cũng bởi nơi con cái loài người mà đến thế ấy. Chữ *con cái* được chép trong câu trên còn có nghĩa nơi lời nói ra từ môi miệng của loài người. Khi người ta thêm vào hay bớt đi ý nghĩa thật của Lời Đức Chúa Trời, thì những sự đó sẽ đem lại hậu quả xấu đối với những người nào nghe các lời đã bị biến chất đó và chính những sự đó làm buồn Đức Thánh-Linh. Đức Chúa Trời muốn loài người phải luôn có Lời của Ngài ở trên môi miệng mình, hầu cho sự sáng được soi chiếu cho mọi người nhận biết con đường mình phải đi, để không phạm tội ác nữa, nhưng nếu các lời người ta nói ra không có sự sáng của Đức Chúa Trời, thì chính người nói các lời không có sự sáng đó sẽ tự làm hư hoại đường lối của người đó và khiến những người khác sẽ vì cơ đó mà vấp phạm cho sự sống của linh hồn mình, điều đó sẽ khiến cho Đức Thánh-Linh buồn, như Lời Chúa có chép: *Chúa Giê-hô-va phán rằng: Ta há có vui chút nào về sự chết của kẻ dữ sao? há chẳng thà vui về sự nó xây bỏ đường lối mình và nó sống sao?* Hãy nói và làm theo Lời Đức Chúa Trời đã phán và chép trong Kinh-Thánh. **Kinh-Thánh tham khảo:** Giô-suê 1; Thi-Thiên 82; Châm ngôn 8; Ê-xê-chi-ên 18;

Ngày 6 tháng 4 năm 2023

Ê-phê-sô 4:25-32 (6)

Chủ đề: *Ấn chứng của Đức Thánh-Linh cho sự cứu chuộc đó là điều gì?*

Trọng tâm: Trong tất cả mọi quốc gia trên trái đất này đều có chính phủ cai trị và dấu hiệu quyền lực cai trị đó là con dấu được quy định theo các cấp khác nhau để chứng minh thân phận, chủ quyền tài sản của quốc gia hoặc của công dân và mọi người đều nhận biết giá trị của các con dấu đó. Cũng một lẽ đó, sự cứu chuộc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dành cho linh hồn loài người cũng có ấn chứng xác nhận linh hồn nào đã nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời và chỉ những linh hồn nào đã được ấn chứng thì mới được cứu chuộc mà thôi. Chữ *ấn chứng* - sealed^{G4972} được chép trong câu 30 này, có nghĩa là “*dấu hiệu đặc trưng được bảo vệ, được giữ bí mật, được xác nhận, được chứng nhận, được duy trì, được bảo tồn sự sống*”. Sự *được ấn chứng* này được duy trì cho tới khi linh hồn đó được đón về thiên đàng với Đức Chúa Jê-sus Christ. Dấu hiệu của sự được ấn chứng đó đã được Đức Chúa Jê-sus Christ phán rõ trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, đó là: *Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hề đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành*. Chữ *dấu lạ* - signs^{G4592} trong ngôn ngữ Hy-lạp có nghĩa là: “*dấu hiệu, sự biểu thị, phép mầu, điều kỳ diệu, bằng chứng, làm cho người ta kinh ngạc*”. *Nói tiếng lạ, nói tiên tri, nói lời tri thức* là những sự không thuộc về xác thịt, nhưng thuộc về thần linh, vì là dấu hiệu, là bằng chứng về linh hồn của người tin Chúa đã được phục hồi sự sống, được tái sanh, nghĩa là đã nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời thông qua sự chết và sự sống lại của Đức Chúa Jê-sus Christ. Rất nhiều người tin Chúa nhưng không có các dấu hiệu đó sẽ nổi giận chống lại lẽ thật này, vì họ không muốn tin vào Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà chỉ muốn tin những sự mà xác thịt họ muốn, nên họ nghe theo những người không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên của Đức Chúa Jê-sus Christ và bị Chúa Jê-sus gọi là quân trộm cướp. Dù họ có tin hay không tin Lẽ thật thì Lời của Đức Chúa Trời vẫn hằng còn đến muôn đời Kinh-Thánh tham khảo: Gióp 33; Ma-thi-ơ 24; Mác 16; Khải huyền 7;

Ngày 7 tháng 4 năm 2023

Ê-phê-sô 4:25-32 (7)

Chủ đề: *Ngày cứu chuộc là ngày nào ?*

Trọng tâm: Trong cuộc sống của loài người, việc mua hàng thành công không phải là lúc người ta trả tiền cho nơi bán hàng, mà là khi món hàng đó đã về đến nhà an toàn, mà không phải trả lại nơi bán bởi hàng không đạt phẩm chất đúng theo thoả thuận mua bán. Mọi người tin Chúa khi còn sống trên đất này đều phải tuân thủ nguyên tắc của sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời, đó là người ta phải tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Đức Chúa Trời hầu cho nhờ quyền phép của Lời của Đức Chúa Trời mà linh hồn người đó được giải cứu ra khỏi quyền lực của tội và sự chết, là quyền lực hành động trong thân thể xác thịt của người đó và linh hồn của người đó phải được nuôi bằng bánh và nước hằng sống của Đức Chúa Trời, hầu cho được lớn lên theo tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ, được dắt dẫn và được ấn chứng bởi Đức Thánh-Linh và được *Đức Thánh-Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời*. Bấy giờ, những người được Đức Thánh-Linh làm chứng cho là con cái của Đức Chúa Trời sẽ làm chứng cho Đức Chúa Jê-sus Christ trong quyền phép của Danh Đức Chúa Jê-sus Christ, chứ không phải như những người mang danh là người tin Chúa đi ra làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ theo các lời đã chép trong Kinh-Thánh. Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với những người được chọn làm môn đồ của Ngài sẽ làm chứng về Ngài: *Khi nào Đấng Yên ủi sẽ đến, là Đấng Ta sẽ bởi Cha sai xuống, tức là Thần lễ thật ra từ Cha, ấy chính Ngài sẽ làm chứng về Ta. Còn các người cũng sẽ làm chứng về Ta, vì các người đã ở cùng Ta từ lúc ban đầu vậy*. Ngày cứu chuộc là ngày Đức Chúa Jê-sus Christ trở lại để đón Hội-Thánh của Ngài về thiên đàng: *Vì sẽ có tiếng kêu lớn và tiếng của thiên sứ lớn cùng tiếng kèn của Đức Chúa Trời, thì chính mình Chúa ở trên trời giáng xuống; bấy giờ những kẻ chết trong Đấng Christ, sẽ sống lại trước hết. Kế đến chúng ta là kẻ sống, mà còn ở lại, sẽ cùng nhau đều được cất lên với những người ấy giữa đám mây, tại nơi không trung mà gặp Chúa, như vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn luôn*. Kinh-Thánh tham khảo: Giăng 15; Rô-ma 8; 1 Cô-rinh-tô 15; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4;

Ngày 8 tháng 4 năm 2023

Ê-phê-sô 4:25-32 (8)

Chủ đề: *Phải ở với nhau cách nhân từ, đầy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đấng Christ.*

Trọng tâm: Chúng ta hãy xem ví dụ của Chúa Jê-sus về sự nhân từ và sự thương xót đồng loại như thế nào: *Vậy nên, nước thiên đàng giống như vua kia, muốn tính sổ với các đầy tớ mình. Khi vua khởi soát sổ, thì có người đem nộp một tên kia mắc nợ vua một vạn ta-lăng. Bởi vì người chẳng có gì mà trả, thì chủ dạy bán người, vợ con và gia tài người, đặng trả nợ. Kẻ đầy tớ này bèn sấp mình xuống nơi chân chủ mà xin rằng: Thưa chủ, xin giãn cho tôi, thì tôi sẽ trả hết! Chủ bèn động lòng thương xót, tha người về, và tha nợ cho. Nhưng khi đầy tớ đó ra về, gặp một người trong bạn làm việc, có thiếu mình một trăm đơ-ni-ê, thì nắm bóp cổ bạn mà nói rằng: Hãy trả nợ cho ta! Người bạn sấp mình xuống mà nài xin rằng: Xin giãn cho tôi, thì tôi sẽ trả cho anh. Song người chẳng khứng, cứ việc bắt bỏ tù cho đến khi trả hết nợ. Các bạn thấy vậy, buồn lắm, đến thuật lại cùng chủ mình mọi điều đã xảy ra. Chủ bèn đòi đầy tớ ấy đến mà nói rằng: Hỡi đầy tớ ác kia, ta đã tha hết nợ cho người, vì người cầu xin ta; người há lại chẳng nên thương xót bạn làm việc người như ta đã thương xót người sao? Chủ nổi giận, phú nó cho kẻ giữ ngục cho đến khi nào trả xong hết nợ. Nếu mỗi người trong các người không hết lòng tha lỗi cho anh em mình, thì Cha ta ở trên trời cũng sẽ xử với các người như vậy*. Hết thấy loài người đã vì tội lỗi của A-đam mà thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và hết thấy mọi người đều phạm tội và bởi sự hay chết và bất toàn mà loài người xác thịt không thể phục luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng Đức Chúa Trời là đáng hằng thương xót đã lấy lòng khoan dung mà tha thứ mọi tội lỗi của chúng ta, khi chúng ta hạ mình xuống cầu xin Chúa tha thứ và tiếp nhận chúng ta, cho được làm con của Ngài. Dầu vậy, vì không phải hết thấy mọi người tin Chúa đều được nghe và được hiểu biết lẽ thật, vì thế cho nên đức tin của mỗi người cũng khác nhau và ma quỷ đã nhân dịp để lừa dối, khiến mọi người khó hoà hiệp như Luật pháp đã quy định. Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự đó, nên đã ban Con một Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ đến thế gian này để làm chứng cho lẽ thật và dạy dỗ loài người, hầu cho chúng ta được thấy công việc của Ngài và được nghe các Lời Ngài giảng dạy mà học theo Ngài. Tự mỗi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình là làm theo Lời Chúa đã phán dạy, là *Phải ở với nhau cách nhân từ, đầy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đấng Christ*. Chính Đức Chúa Trời sẽ báo trả xứng đáng cho mỗi người tùy theo công việc người ta đã làm, vì mọi người tin Chúa đều biết đọc Kinh-Thánh và mọi người đều có trí khôn để nhận biết sự công bình của Đức Chúa Trời, thì phải biết làm theo Lời Chúa đã phán để được cứu chuộc Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Lê-vi ký 18; Ma-thi-ơ 18;